ஆறுமுக நாவலர் சரித்திர நூலாராய்ச்சி

பாஸ்கரன் சுமன்

விரிவுரையாளர், தமிழ்மொழித்துறை, தேசிய கல்வி நிறுவகம், இலங்கை

அறிமுகம்

தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் கல்வி முதலான துறைகளில் பணியாற்றிய ஆளுமைகள் குறித்த ஆய்வுகள் காலத்துக்குக் காலம் பலராலும் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய ஆய்வுகள் மேற்சொன்ன துறைகளில் பணியாற்றிய ஆளுமைகளின் வரலாறு, 'தனிமனித வரலாறு' என்ற எல்லைக்குள் மட்டுப்பட்டு நிற்பதில்லை; அக்காலத்துத் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் கல்வி முதலான துறைகளின் வரலாறாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. ஆறுமுகநாவலர் சைவசமயம், தமிழ்க் கல்வி, தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் ஆற்றிய பங்களிப்பு தனியொருவர் பங்களிப்பாகப் பார்க்கப்படுவதில்லை. மேற்சொன்ன துறைகளின் வளர்ச்சியோடு நாவலரவர்களின் பங்களிப்பு பின்னிப்பிணைந்ததாகவே பார்க்கப்படுவதுண்டு. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பு முயற்சிகளும் பதிப்புரைகளும் தனியொருவரின் முயற்சியாகவும் சிந்தனையாகவும் பார்க்கப்படுவதில்லை. அவரது பதிப்புக்கள் நூற்பதிப்புத்துறை வரலாற்றின் ஒரு கட்டமாகவும் அவரது பதிப்புரைகள் அக்காலத்துத் தமிழ் ஆய்வுப் போக்காகவுமே பார்க்கப்படுவதுண்டு. தனியாளுமைகளின் வரலாறு தமிழியல் ஆய்வாக மாறிப்போவதனை மேற்படி கருத்துக்கள் தெளிவுற விளக்கும். இந்நிலையிலேயே தனியாளுமைகளின் வரலாற்றாய்வுகள் மீது ஆய்வாளன் கொண்டிருக்க வேண்டிய கரிசனையும் கவனத்திற்குரியதாகின்றது. ஆறுமுக நாவலர் வரலாற்றை எழுதியவர்களிடத்தில் இக்கரிசனை எத்துணை வாய்க்கப்பெற்றிருந்தது என்பதே இவ்வாய்வின் மையப்பொருள். வரலாற்றாய்வியல் அணுகுமுறையைத் துணைக்கொண்டு இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்படவுள்ளது.

ஆறுமுக நாவலரின் வரலாறு, பணிகள் பற்றிய நூல்கள் பல தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றன. அத்தகைய நூல்களுக்கெல்லாம் வே.கனரத்தின உபாத்தியாயர், த.கைலாசபிள்ளை என்பவர்கள் எழுதிய சரித்திரங்களும் மு.ரா.அருணாசலக் கவிராயர் பாடிய ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரத்திற்கு 1934 இல் எழுந்த முகவுரையும் தாம் மூலாதாரமாக அமைந்துள்ளன. ஆறுமுகநாவலர் சிவபரிபூரணமெய்தி மூன்று ஆண்டுகள் கழியுமுன்னர் வெளிவந்தது வண்ணை வே.கனகரத்தின உபாத்தியாயர் எழுதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் (1882). காசிவாசி அருணாசலக் கவிராயரால் செய்யுள் நடையில் எழுதப்பெற்று 1898 இல் வெளிவந்தது 'யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்'. நாவலரின் தமையனாரின் (தம்புவின்) புத்திரனான கைலாசபிள்ளை, கனகசுந்தரம்பிள்ளை முதலானோர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க 'ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்' எழுதி 1916 வெளியிட்டார். இம்மூன்று ஆக்கங்களும் ஆறுமுகநாவலர் சரிதத்தை எடுத்தியம்புவதில் குறிப்பிடத்தக்கன.

இம்மூன்று நூல்களும் நாவலர் சரித்திரத்தை எடுத்துரைப்பதில் குறைபாடுடையனவாக விளங்கின என்பதுதனை பிற்காலத்தில் வெளிவந்த ஆய்வுகள் எடுத்துரைக்கின்றன. அத்தகயை ஆய்வுகளில் - ஆறுமுக நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டோரில் பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம் குறிப்பிடத்தக்கவர். நாவலர் பண்பாடு (கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்), ஈழம் தந்த நாவலர் (நூல்), தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நாவலர் புரிந்த பணி (கட்டுரை), நாவலர்

வரலாற்றாசிரியர்களும் நாவலர் பதிப்புக்களும், ஆறுமுகநாவலரும் ஆன்மானந்தவாதியும் (கட்டுரை) ஆகிய கட்டுரைகள் வழி நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர். நாவலர் சரிதங்களில் கூறப்படாத - கூறப்பட்ட தவறான செய்திகள் ஆகியவற்றை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தவர். அவரது ஆய்வுகளில் ‘ஆறுமுகநாவலர் வரலாறும் சரித்திர நூல்களும்’ எனும் நீண்ட கட்டுரை இவ்விடயம் தொடர்பில் கவனிப்பிற்குரியது. நாவலர் வரலாற்றின் குறைகளைத் தொட்டுக்காட்டுவதனையும், நாவலர் வரலாறு தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எழுதப்பட வேண்டியதன் இன்னிறமையாமையை எடுத்துரைப்பதனையும் நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரையை பூலோகசிங்கம் எழுதியிருந்தார். அந்நோக்கத்தைக் கீழ்வரும் அவரது கூற்றே தெளிவுபடுத்தி நிற்கும் :

> 1882 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்துள்ளனவும் நாவலரவர்கள் வரலாறு பற்றியனவுமாகிய சரித்திர நூல்களை எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றின் குறைகளைத் தொட்டுக் காட்டுவது நாவலரவர்களின் வரலாறு தெளிவாக அமையக்கூடிய சூழலை உருவாக்க உதவலாம்; அத்தோடு அறிவியல் அடிப்படையில் நாவலரவர்களின் வரலாறு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்பட வேண்டிய இன்றியமையாமையும் உணர்த்தலாம்.[ை]

அவர் நாவலர் சரிதங்களில் கூறப்படாத - கூறப்பட்ட தவறான செய்திகள் தொடர்பில் விரிவாக எழுதுவார். ஆய்வுத் தேவையின் பொருட்டு சில எடுத்துக்காட்டுகள் மாத்திரமே இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

கல்வி

நாவலர் 1834 ஆம் ஆண்டு முதல் மெதடிஸ்த மத்திய பாடசாலையில் கற்றவர். இக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ ஆசாரப்படி நடக்க வேண்டியிருந்ததோ என்பது குறித்து நாவலர் வரலாற்றாசிரியர்கள் தெளிவாகக் கூறவில்லை. ஆயினும், சிலர் கிறிஸ்தவ ஆசாரப்படி ஒழுகினார் என்று குறிப்பிடுவர். அக்கருத்தை ஆதரிக்க முடியாது என்று சான்று காட்டி நிரூபித்து நாவலர் சரிதத்தின் ஒரு பகுதியைத் துலக்கமுறச் செய்வார் பூலோகசிங்கம். கிறிஸ்தவராக இருந்துவிட்டு மீண்டும் சைவராகியிருப்பின் மு.தில்லைநாதப்பிள்ளைக்கு நடந்தது[ைை] நாவலரவர்களுக்கும் நடந்திருக்கும்; நாவலரைத் தமக்குப் பண்டிதராக பேர்சிவல் பாதிரியார் நியமித்திருக்கமாட்டார்; நாவலரவர்களின் குடும்ப கௌரவமும் செல்வாக்கும் இளமையில் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்க வேண்டிய நிலையைத் தவிர்த்திருக்கலாம் எனச் சான்றுகளை அடுக்கிக் கூறுவார். இறுதியில் ஜோன் வால்ரன் பாதிரியாருக்கு 1856 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் எழுதிய கடித்தில் நாவலரவர்கள் “நான் ஞானஸ்தானம் பெற்றிருப்பின் என்னுடைய சேவைகளின் மாதாந்தப் பெறுமானம் பத்துப் பவுன். அது பெறாததால் எனக்கு மாதம் முப்பது ரூபா மட்டும் கொடுக்கப்பட்டது. இங்கும் மாதாந்தம் ஏழு பவுன தியாகம் செய்யப்பட்டதை நீர் காணலாம்”[ைைை] என்று கூறுவதனையும் எடுத்துக்காட்டி கிறிஸ்தவச் சூழலிலே நாவலரவர்கள் சைவராகவே விளங்கியமையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்.

அதேவேளை நாவலரவர்களின் இளமைக் கல்வி தொடர்பில் த.கைலாசபிள்ளை முன்வைத்த முரணிய கருத்தொன்றையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். அவை வருமாறு :

> கைலாசபிள்ளை நாவலரவர்களுக்கு ஒன்பதாம் வயசாகும்போது தந்தை கந்தப்பிள்ளை வியோகமடைந்ததாகவும், அப்போது அவர் பாடிக் கொண்டிருந்த நாடகத்தை நாவலரவர்கள் பாடி முற்றுவித்ததாகவும் அதனாற் பிரீதியடைந்த

தமையன்மார் நாவலவர்களைகச் சரவணமுத்துப்புலவர், சேனாதிராய முதலியார் முதலான வித்துவான்களிடத்திலே தமிழ்க் கல்வி கற்குமாறு அனுப்பிவைத்தார்கள் என்றும் கூறியுள்ளார். இக்கூற்றுக்களைப் பின்வந்தோர் பலர் படியெடுத்துத் தந்துள்ளனர்.

ஆராச்சி கந்தப்பிள்ளை வியோகமடைந்தபோது 1842 ஆம் ஆண்டிலே நாவலரவர்களுக்கு வயது இருபது; ஒன்பதன்று. எனவே, ஒன்பது வயதில் நாவலரவர்கள் தந்தையின் நாடகத்தை முற்றுவித்தார் என்ற கூறல் பொருந்தாது. மேலும் சேனாதிராய முதலியார் ஆராச்சி கந்தப்பிள்ளைக்கு முன்பு, 1840 ஆம் ஆண்டிலே மறைந்துவிட்டார் என்பதுவும் மனங்கொளத்தக்கது.ஊை

இவ்வாறு நாவலர் சரித ஆசிரியர் விட்ட தவறைச் சுட்டிக்காட்டித் தெளிந்த வரலாற்றுக்குத் துணைநிற்பார். நாவலர் மெதடிஸ்த பாடசாலை மாணவனாக இருந்த காலத்திலே (1834 - 1841) வேதனம் பெறாது கீழ் வகுப்பிற்கு ஆங்கிலமும் மேல் வகுப்பிற்குத் தமிழும் கற்பித்து வந்தார். இக்காலகட்டத்திலேதான் முன்னர் நல்லூர் வை. வேலாயுதமுதலியாரிடமும் பின்னர் நெ.சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் ம.சரவணமுத்துப் புலவர் என்பவரிடமும் தமிழ்க் கல்வி பயின்றவராதல் வேண்டும். நாவலர் யாரிடம் சங்கதம் கற்றார் என்பதில் தெளிவில்லை. சரணவமுத்துப் புலவர் சங்கதம் வல்லவர் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது என்பார் பூலோகசிங்கம். இத்தகைய விபரிப்புக்களின் வாயிலாக நாவலரவர்களின் இளமைக் கல்வியைத் தெளிவாக அடையாளம் காட்டிச் செல்கிறார்.

வேதாகமத் திருப்புதல்

ஆறுமுக நாவலர் 1841 இல் பேர்சிவல் பாதிரியாரின் தமிழ்ப் பண்டிதரானார் பைபிளை மொழிபெயர்ப்பதிலும் பேர்சிவல் பாதிரியாருக்கு உதவியாகச் செயற்பட்டார். 1848 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் பைபிள் திருப்புதல் வேலை முற்றுப்பெற்றதையடுத்து அதனைச் சென்னையில் நியமிக்கப்பட்ட உபகுழுவிற்குச் சமர்ப்பிக்க பேர்சிவல் பாதிரியார் அடங்கிய குழுவுடன் நாவலரும் சென்றார். 1848 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இரு வருடங்களாய் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்ற பாதிரிமாரும் சென்னை உபகுழுவும் பலமுறை கூடிப் புதிய திருப்புதலிற் சிறிய திருத்தங்களைச் செய்த பிறகு 1850 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21 ஆம் தேதி யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளிவந்தது. 1848 இல் இவ்விந்தியப் பயணம் நடைபெற்றமையையும் 1850 இல் திருப்புதல் வெளிவந்தமையையும் ச.குலேந்திரன் (கிறிஸ்தவத் தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு), ஆ.சதாசிவம்பிள்ளை (பாவலர் சரித்திர தீபகம்) ஆகியோரின் கருத்துக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு எடுத்துரைக்கிறார். இச்செய்திக்குப் புறம்பான வகையிலே வே.கனகரத்தின உபாத்தியாயரின் கருத்து அமைந்துள்ளமையை எடுத்து விளக்குகிறார்.

கனகரத்தின உபாத்தியாயர் எழுதிய சரித்திரத்திலே பைபிள் வேலை சம்பந்தமாக நாவலரவர்கள பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் செய்த இந்தியப் பயணம், விசுவாசு வருடம் தை (1846) நாவலரவர்கள் ஆரம்பித்த திண்ணைப் பள்ளிக்கூட நிகழ்ச்சிக்கும் பிலவங்க வருடம் ஆடி (1847) நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் அதிகாரிக்கு நாவலரவர்கள் சிவாகம விரோதங்களை எடுத்துப் போதித்த நிகழ்ச்சிக்கும் இடையே வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் கனகரத்தின உபாத்தியாயர் இப்பயணத்தின்போது பேர்சிவல் பாதிரியாரும் நாவலரவர்களும் பைபிளை அச்சிடுவித்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தனர் என்றும் கூறியுள்ளார். நாவலவர்கள் பேர்சிவலின் கீழ்ப்

பார்த்த வேலையை விட்டு நீங்கி இரு வருடங்கள் முடிந்த பின்பே யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளிவந்தது.[v]

வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை

ஆறுமுகநாவலர் அச்சியந்திரம் கொண்டுவரும் பொருட்டு இந்தியாவுக்குப் பயணம் புறப்பட்டது சௌமிய வருடம் ஆடி (1849) ஆகும். சதாசிவப்பிள்ளையோடு புறப்பட்ட நாவலரவர்கள் வேதாரணியம், மாயூரம் வழியாக திருவாவடுதுறை அடைந்து, ஆதீனத்திலே தன் வாக்கு வல்லப்பத்தை நிலைநாட்டி, நாவலரலாகச் சென்று, அங்கே சிலகாலம் இருந்து, சூடாமணி நிகண்டுரையையும் சௌந்தரிய லகரியுரையையும் பதிப்பித்துக்கொண்டு அச்சியந்திரமும் வாங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டு, திருவண்ணாமலையடைந்து, அங்கிருந்துவிட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தனர் என்பார் கனகரத்தின உபாத்தியாயர். இவ்வாறு கனகரத்தின உபாத்தியாயர் தரும் தகவல்களில் ஐயம்கொண்டு தனது கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறார்.

> சூடாமணி நிகண்டுரை சௌமிய வருடம் (1849) ஆடி அச்சிடப் பெற்றிருப்பதாக அறியக்கிடப்பதால் நாவலரவர்களின் பயணம் ஆடி மாதத்திற்கு முற்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும் என்று ஐயுற வேண்டியுள்ளது. நாவலரவர்களின் பயண விபரங்கள் ஐயத்திற்குக் காரணமாகின்றன. மேலும் சௌந்தரிய லகரியுரை அவ்வாண்டு கார்த்திகை மாதத்திலேயே அச்சிட்டு முடிந்தது. அதையும் முடித்துக்கொண்டு நாவலரவர்கள் புறப்பட்டிருந்தால் நல்லூரிலே வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை 1849 ஆம் ஆண்டு திசம்பருக்கு முன்னர் தாபிக்கப்பட்டிருக்க முடியுமா என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

மேற்குறித்த தகவல்களை நோக்குகையில் நாவலரவர்கள் யந்திரசாலையை நிறுவியமை தொடர்பான தகவல்கள் பூரணமற்றவை என்பது புலனாகிறது. ஐயமற்ற வரலாற்றுத் தேவையொன்றை இதன்வழி உணர்த்திவிடுகிறார்.

நீதிமன்ற விவகாரம்

நாவலரவர்கள் சமகாலத்திலே வாழ்ந்தவர் இராமலிங்க அடிகளார். இவர் மனுமுறை கண்டவாசம், ஜீவகாருண்ணியவொழுக்கம் ஆகிய இருநூல்களை எழுதி முறையே 1854, 1879 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிப்படுத்தினார். ஒழிவிலொடுக்கம் (1851) தொண்டை மண்டல சதகம் (1855), சின்மய தீபிகை (1859) ஆகிய நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினார். இவர் இயற்றிய திருவருட்பா என்னும் நூல் 'திருவருட் பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட்பா, முதற்புத்தகம்' என்னும் பெயர்தாங்கி (1867) பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

இராமலிங்க அடிகளாரின் திருவருட்பா என்னும் நூல் அவரது ஏனைய நூல்கள் பெறாத செல்வாக்கினையும், தாக்கத்தினையும் பொதுமக்கள் மத்தியில் பெற்றது. இதனாலே இராமலிங்க அடிகளாகும் உயர்ந்த சிவாநுபூதிமானாகக் கருதப்பட்டார். ஆனால், ஏனைய நூல்கள் பெறாத கண்டனங்களை திருவருட்பா பெற்றது. அதேசமயம் இராமலிங்க அடிகளாரின் அருட் செயல்களென்று போற்றப்பட்டவையும் கண்டனத்துக்குள்ளாயின. அத்தகைய கண்டனங்களில் நாவலரவர்களால் தொடக்கப்பட்ட கண்டனங்கள் முதலிடத்தைப் பெற்றன.

இராமலிங்க அடிகளார் தாம் சிவாநுபூதி பெற்றவரென்றும், தாம் பாடிய பாடல்கள் திருவருட்பாவென்றும், தமக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றும் தாமே பெயரிட்டுக் கொண்டும், தம்முடைய மாணாக்கரொருவராலே நமக்குத் திருவருட்பா வரலாறென ஒரு

புராணஞ் செய்வித்து இறுதியில் சேர்த்துக் கொண்டும், ஆங்காங்கு தாமே ஓதாதுணர்ந்தோமென்றும், தண்ணீரால் விளக்கெரித்தல், சிவபெருமானை சாக்கிரத்தில், தரிசித்தல், செத்தாரை எழுப்புதல் முதலிய அற்புதங்களைச் செய்யவல்லோரென்றும் சொல்லிவந்தார். அவர் மாணாக்கர்கள் அவரைச் சமயாசாரியார்களோடு சமத்துவமுடையரென்றும், அவர் பாடல்கள் தேவார திருவாசகங்களோடு சமத்துவமுடையதென்றும் பாராட்டிக் கொண்டும், பூசித்துக் கொண்டும், சிவதரிசனங்கள் முதலியன செய்யுங்காலத்தில் ஓதிக்கொண்டும் சிவாலயங்களில் உற்சவ காலத்தில் தேவார முதலிய அருட்பாக்கள் நிறுத்தப்பட்டு இராமலிங்கப்பிள்ளை பாடல்களை ஓதுவித்துக் கொண்டும் வந்தார்கள். நாவலரவர்கள் திருமுறைகளின் மேல் கொண்ட பத்தியாலும் மக்களின் அறியாமையால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை மனங்கொண்டும் இராமலிங்க அடியாரது ஆனுபூதித் தன்மையினையும் அவர் மாணவர்களது போலிப் பிரசாரங்களையும் தவிர்த்து சைவத் திருமுறைகளினதும் நாயன்மார்களினதும் மகிமைகளைத் தெளிவுபெறக் காட்டும் வண்ணம், மாமனார் தியாதேச முதலியார் பேரில் சென்னபட்டணம், தத்துவ போதினியச்சுக் கூடத்தில், சுக்கில வருடம் வைகாசி மாதம் (1869) போலியருட்பா மறுப்பு என்னும் பாரிய கண்டன நூலைப் பதிப்பித்து இராமலிங்க அடிகளாருக்கும், அவர் தொண்டர் குழாத்துக்கும் எதிராக வெளிப்படுத்தினார் (நாவலரவர்கள் இப்போராட்டத்தினைத் தமிழ்நாட்டில் தனித்து நின்று செய்யவில்லை. மடாலயங்களும், பொதுமக்களும் அவருக்கு ஆதரவு அளித்தன). இதனால் நாவலருக்கு எதிராகக் கண்டனங்கள் வெளிப்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் இராமலிங்க அடிகளார் குழாத்திடமிருந்தே வந்தன. அவ்வாறு வெளிவந்த கண்டனங்களுள் பெரும்பாலான சிதம்பரத்திலும் சென்னைப் பட்டணத்திலும் இருந்து வெளிவந்தன.

இராமலிங்க அடிகளாருக்கு எதிரான சமயப் போராட்டங்களை நாவலரவர்கள் சென்னைப் பட்டணம், சிதம்பரம் ஆகிய பகுதிகளில் நடத்தி வருகையில் சுக்கில வருடம் ஆனி மாதம் அளவில் இராமலிங்க அடிகளார் சிதம்பரம் வந்திருந்தார். தீட்சிகர்கள் நாவலரவர்கள் மேற்கொண்ட கோபத்தாலும் பொறாமையாலும் நாவலரவர்களை எப்படியும் வஞ்சம் தீர்த்துவிட வேண்டும் என்னும் பேரார்வத்தாலும் இராமலிங்க அடிகளாரைத் தம்முடன் சேர்த்து அவரைக் கொண்டே அக்காரியத்தினை நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று நம்பி, சிதம்பரத்திலும் பேரம்பலத்திலே இராமலிங்க அடிகளாரையும் அழைத்து ஒரு கூட்டத்தை சுக்கில வருடம் ஆனி 7ஆந் தேதி (1869) உத்தரத்தன்று கூடினார்கள். இக்கூட்டத்திற் பேசுவதற்கு நாவலரவர்களுக்கும், மயிலாப்பூர் கிருஷ்ணசாமி ஐயர், சிதம்பரம் திருவேங்கடபிள்ளை, சிவகிரி பரமசிவம்பிள்ளை, சிவ தீட்ஷிதர்கள் முதலானோர்கள் வாயிலாக அழைப்பு விடுத்தும் நாவலரவர்கள் மறுத்துவிட்டனர்" என்பர். இப்பெரும் கூட்டத்திலே இராமலிங்க அடிகளார் உட்பட யாவரும் நாவலரவர்களைப் தூஷித்துப் பேசினர். இங்கு பேசிய பேச்சுக்கள் பின்னர் பேரம்பலப் பிரசங்கம் என்னும் பெயரோடு வெளிவந்தன என்பர்.

இராமலிங்க அடிகளார் நாவலரவர்களைத் தூற்றிப் பேசியதோடு நாவலர் என்னும் சொல்லுக்கு மாறுபட்ட முப்பொருள் விரித்துக் கூறினாரென இராமலிங்கப்பிள்ளை ஆபாச தர்ப்பணம் என்னும் துண்டுப் பிரசுரம் கூறும். தீட்சதர்கள் நாவலரவர்களை மிகுதியாகத் தூற்றியதோடு வஞ்சம் தீர்க்கவும் தீர்மானித்தார்கள். இவற்றை அறிந்த நாவலரவர்கள் தில்லைத் தலைமைத் தீட்சகரான சபா நடேசன் மீதும் அவர் சகாக்களான அறுவர் மீதும் பயமுறுத்தல் குற்றவியல் குற்றச் சாட்டினையும் இராமலிங்கப்பிள்ளையின் மீது நம்மை "மானபங்கப்படுத்தினார்" என்னும் குற்றச்சாட்டினையும் சுமத்தி 1869 வருடம் கார்த்திகை மாதம் 18 ஆந் தேதி மஞ்சக்கும்பக் கோட்டில் வழக்கைத் தாக்கல் செய்தார். இவ்வழக்கில்

நாவலரவர்கள் சார்பாக வாதாடியவர் சென்னைப் பட்டணம் உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞர் யாழ்ப்பாணம் திரு.சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை ஆவார். இதன் விசாரணை 1870 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 20ஆந் தேதி வரை நடைபெற்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.[எ௱]

மேற்படி நீதிமன்ற விவகாரம் குறித்த செய்திகள் நாவலர் வரலாற்று ஆசிரியர்களால் திரிபுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு திரிபுபடுத்தப்பட்ட விடயங்களை எடுத்துக்காட்டி வழக்குத் தொடர்பான உண்மைத் தகவல்களை அடையாளப்படுத்திவிடுகிறார் பூலோகசிங்கம். மறுநோக்கில் சிந்திப்பின் நீதிமன்ற விவகாரம் தொடர்பில் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திர ஆசிரியர்களின் குறிப்புக்களை நம்பி நிற்காது சரியான விடயங்களைத் தெளிவதற்கான வழியைத் திறந்துவிட்டவர் பூலோகசிங்கம் எனலாம்.

> சுக்கில வருடம் (1869) சிதம்பரத்திலே ஆறுமுகநாவலர் இருக்குங் காலத்திலே அவருக்கும் இராமலிங்க பிள்ளைக்கும் இராமலிங்கபிள்ளை பட்சத்தராகிய தீட்சிதருக்கும் இடையே அநேக வாதங்களும் வியாக்கியானங்களும் சம்பவித்தன. திருமஞ்சனத்தன்று ஆயிரங்கான் மண்டபத்திலே அவரைத் தூஷித்தார்கள். தூஷித்த பின்பு அவரும் அவரைச் சார்ந்தோரும் தன்னை அடித்தார்கள் என்னும் பொய் வழக்கை எடுத்தார்கள். அவ்வழக்கு தீட்ஷிதர்களைச் சார்ந்த ஒரு சுதேச நீதிபதியினால் விளக்கப்பட்டுப் பொய் வழக்கெனக் காணப்பட்டபடியால் தள்ளப்பட்டது.

கனகரத்தின உபாத்தியாயர் தரும் மேற்படி குறிப்பினைச் சுட்டிக்காட்டும் பூலோகசிங்கம் "வழக்கு நடந்து பதின்மூன்று வருடத்தில் எழுந்த சரித்திரத்திலேயே பாரிய தவறுகள் காணப்படின், இன்று எழும் சரித்திரங்களிலே அவை இடம்பெறுதல் வியப்பிற்குரியதன்று." என்பார்.[எ௱௱] உாபத்தியாயர் குறிப்பிடும் செய்திகள் தொடர்பில் கீழ்வருமாறு கருத்துக்களை முன்வைப்பார்.

பேரம்பலப் பிரசங்கத்திற்கு முன்பு ஆறுமுகநாவலருக்கும் இராமலிங்கர் கோஷ்டிக்கும் இடையே சிதம்பரத்தில் அநேக வாதங்களும் வியாக்கியானங்களும் சம்பவித்தன என்று கூறுவதற்கு உபாத்தியாயர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்கள் யாதெனப் புலப்படுமாறில்லை. பேரம்பலப் பிரசங்கத்திலே தம்மை இகழ்ந்ததாக மானநட்டம் கோரிய நாவலரவர்கள் முன்பு வாதங்களிலும் வியாக்கியானங்களிலும் ஈடுபட்டிருப்பினும் அவ்வாறு மானநட்டம் கோரியிருப்பாரா என்பது சிந்திக்கப்படல் வேண்டும். வழக்கு நடந்த காலத்தில் வெளிவந்த 'பிறீமன்' பத்திரிகையின் செய்திகள் இத்தகைய வாதங்களும் வியாக்கியானங்களும் நடைபெற்றதாகக் கூறவில்லை. ம.பொ.சிவஞானக் கிராமணியாரும் இதே பாணியில் எழுதியிருப்பது ஈண்டு மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாவலவர்களைப் பேரம்பலப் பிரசங்கத்திலே தூஷித்த பின்பு இராமலிங்கர் கோஷ்டியினர் நாவலரவர்கள் கோஷ்டியினர் தம்மை அடித்ததாக வழக்குத் தொடுத்ததாக கூறப்பட்டுள்ள செய்தியும் மயக்கத்தைத் தருவதாகும். பேரலம்பலப் பிரசங்கத்தின் அடிப்படையில் மானநட்டத்திற்கும் பயமுறுத்தலுக்கும் வழக்குத் தொடுத்தவர் நாவலரவர்களே.

பதிப்பும் உரையும்

நாவலர் உரை வகுத்த நூல்கள், பதிப்பித்த நூல்கள், அப்பதிப்புகள் வெளிவந்த ஆண்டு ஒழுங்குமுறை என்பவை தொடர்பில் நாவலர் வரலாற்றாசிரியர்கள் முன்வைத்த

கருத்துக்களின் தாரதம்மியங்களை விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். நாவலர் வரலாற்றாசிரியர்கள் விட்ட தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டித் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் பதிப்பு தொடர்பான செய்திகளை முன்வைப்பார். அதேவேளை வரலாற்றாசிரியர்கள் முன்வைத்த தரவுகள் சரியானவையாக விளங்கியபோது அதனை மெச்சி ஏற்றுக்கொள்கிறார். இவ்வழிப்பட்ட செயற்பாட்டின் வழி நாவலர்களின் பதிப்பு, உரைச் செயற்பாடுகள் தொடர்பான சரியான வரலாற்றுக்கு வழிசமைத்தார். மாறாக பதிப்பு நுட்பங்கள், உரைத்திறன் குறித்து ஆய்வதாக அவரது நோக்கு அமையவில்லை.

தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டிச் திருத்ததுதல்

1. கனகரத்தின உபாத்தியாயர் கந்தபுராணத்தை நாவலரவர்கள் 1866 இல் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தினார் என்பர். சென்னை வர்த்தமான தரங்கிணீ சாகையச்சுக் கூடத்தில் 1869 இல் பதிப்பிக்கப்பெற்ற நாவலரவர்களின் கந்தபுராணப் பதிப்பிலே இரண்டாம் பதிப்பென்ற முத்திரை இல்லை. 'யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் திருத்தி வைத்த திருத்தத்தோடு நாவலரவர்கள் மருமகரும் மாணாக்கருமாகிய பொன்னம்பலப்பிள்ளையால் பிழையறப் பரிசோதித்து வை.ஆறுமுகப்பிள்ளையால் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் 1883 அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற கந்த புராணம் இரண்டாம் பதிப்பு' என்ற முத்திரையுடையது. நாவலரவர்களின் சொத்துக்களுக்கு ஆதிபத்தியம் பெற்றவர்கள் வெளியிட்ட கந்தபுராணப் பதிப்பும் 'இரண்டாம் பதிப்பு' முத்திரையுடையது. எவ்வாறாயினும் 1869 பதிப்பே நாவலரவர்களின் முதற்பதிப்பதாகத் தெரிவதால் கனகரத்தின உபாத்தியாயர் கூற்றினை ஏற்க முடியாது.[எனை]
2. கனகரத்தின உபாத்தியாயர் திருக்கோவையாருரையும் திருக்குறளுரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்ற ஆண்டுகளைப் பிறழவைத்துள்ளார். கைலாசபிள்ளை திருத்திக் காட்டியுள்ளார்.[ஓ]

தகவல்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

1. கனகரத்தின உபாத்தியாயர் தந்நத சரித்தித்தின இரண்டாம் பதிப்பின் ஈற்றில் அச்சிற் பதிப்பிக்கும்பொருட்டு எழுதி முடித்தவைகளில் ஒன்றாக நைடதவுரையை குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவலரவர்கள் திருத்தியதாகக் குறிப்பிடப்பெறும் நைடதவுரை வெளிவரவில்லை. இருந்தபோதிலும் உபாத்தியாயரின் கூற்றச் சரியாகவிருத்தல் வேண்டும் என பல்பக்கச் சான்றுகளைக் காட்டி எடுத்துரைக்கிறார். அவை வருமாறு :

   திருத்தணிகை சரவணப் பெருமாளையர் கைக்கிளைப் படலம் வரைக்கும் செய்யதச்சிற் பதிப்பித்த உரையுடன், காஞ்சிபுரம் குமாரசுவாமி தேசிகர் முதலான சில வித்வான்கள் ஒத்தாகையைக் கொண்டு சரவணப் பெருமாளையர் குமாரர் கந்தசுவாமியையர் மற்றப் படலங்களுக்கும் உரை செய்து, பதிப்பித்த நைடதவுரை 1842 இல் வெளிவந்தது. காஞ்சிபுரம் குமாரசுவாமி தேசிகரும் நைடதவுரையை 1842 இலே வெளியிட்டுள்ளார் போலும். களத்தூர் வேதகிரி முதலியாரும் நைடதத்திற்கு உரை கண்டுள்ளார். அவருடைய நைடதவுரைப் பதிப்பின் பிரதிக்கிணங்க மண்ணிப்பாக்கம் சபாபதி முதலியார் பார்வையிட்ட பிரதி1851 இல் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. உதயதாரகையில் களத்தூர் வேதகிரி முதலியாருக்கும் நல்லூர் ம.சரவணமுத்துப் புலவருக்கும் இடையே நைடதவுரையின் சில பொருந்தாப் பாகங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்தன. சரவணமுத்துப் புலவரின் மாணவர் ஆறுமுகநாவலரும் அப்பரிமாறுதல்களிலே

இடம்பெற்றவர். எனவே, நாவலரவர்கள் நைடதவுரையினைத் திருத்துவதில் ஈடுபட்டிருந்தார் எனும் உபாத்தியாயரின் கூற்றுப் பொருத்தமானதாகத் தெரிகிறது.

2. பதிப்பாசிரியர் - உரையாசிரியர் ஆறுமுகநாவலரின் கொலைமறுத்தலுரை, நன்னூல் விருத்தியுரை, தருக்க சங்கிரகவுரை, இலக்கணக்கொத்து - இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி - தொல்காப்பிய சூத்திர விருத்தி, சேது புராணம், கோயிற்புராணவுரை, சைவசமய நெறியுரை என்பன பற்றிக் கனகரத்தின உபாத்தியாயர் தரும் பதிப்பு விபரங்கள், நாவலரவர்களின் முதற்பதிப்புகள் மூலம் சரியானவை என்று அறியக் கிடக்கின்றது.
3. அறுமுகநாவலர் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னுமிரண்டையும் பரிசோதித்துச் சதாசிவப்பிள்ளை பேரால் 1859 இல் சென்னையில் வெளிப்படுத்தினார் என்பார் கனகரத்தின உபாத்தியாயர். இச்செய்தியினை தரும பரிபாலகர் தி.க.இராசேசுவரன் மறுத்து இவ்விரு நூல்களின் முதற்பதிப்பு கோப்பாய் ச.பொன்னம்பலப்பிள்ளையால் 1916 இல் வெளியிடப்பட்டதாகவும் இரண்டாம் பதிப்பு கோப்பபாய் ச.விசுவநாதபிள்ளையாலே 1922 வெளியிடப்பெற்றதென்றும் எழுதியமையைக் குறிப்பிட்டு, திருக்கோவையாருரைப் பதிப்பில் (1860) இடம்பெறும் பிரகடனப் பத்திரிகை 'இதுவரையில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்' பட்டியலிலே திருவாசகம், திருக்கோவை மூலம் ஆகியவற்றைச் சுட்டுவதனால் தருமபாலகரின் கூற்றே பொய்யென்றும் உபாத்தியாயரின் கூற்றச் சரியெனவும் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இவ்வாறு நாவலரின் பதிப்பு, உரை முயற்சிகள் குறித்து நாவலர் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சுட்டிய தகவல்களின் தாரதம்மியங்களை அலசிய பூலோகசிங்கம், மு.வை.அரவிந்தன், வி.செல்வநாயகம் ஆகியோர் விட்ட தவறுகளையும் கட்டுரையின் இறுதியில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நீதி வெண்பாவிற்கு நாவலர் உரை இயற்றினார் என்று அரவிந்தன் 'உரையாசிரியர்கள்' எனும் தமது நூலில் கூறும் கூற்று ஆதமற்றது எனவும் வி. செல்வநாயம் 'தமிழ் உரைநடை வரலாறு' எனும் நூலில் கிறிஸ்து மத கண்டனத் திரட்டு என்ற தொகுதியிலுள்ள பல நூல்களை நாவலரவர்களின் தலையிலே சுமத்தியுள்ளார் எனவும் தவறுகளை எடுத்துரைத்து நிற்பார். மேற்சொன்ன விடயங்கள் யாவையும் நோக்கும்போது தெளிவான - தவறுகளற்ற நாவலர் வரலாற்று எழுதுகை ஒன்றிற்கான தளத்தை 'ஆறுமுகநாவலர் வரலாறும் சரித்திர நூல்களும்' எனும் நீண்ட கட்டுரை வாயிலாக பூலோகசிங்கம் ஏற்படுத்தினார் என்பதில் கருத்துவேறுபாடில்லை.

பூலோகசிங்கம் வலியுறுத்தி நின்ற கருத்துக்களை மனங்கொண்டு நாவலர் வரலாற்றைத் தகுந்த முறையில் பின்னாளில் அணுகியவர்களும் பேராசிரியர் இரா.வை.கனகரத்தினம் குறிப்பிடத்தக்கவர்.[௯] அவரது ஆய்வுகளில் பூலோகசிங்கத்தின் முடிவுகள் யாவும் ஏற்கப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடியும். அதற்கும் மேலாக வே.கனகரத்தின உபாத்தியாயர் எழுதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரத்தைப் புதுக்கிப் பதிப்பித்தார்.[௰] அப்பதிப்பில் அடிக்கோடிட்டு நாவலர் வரலாற்றில் இடம்பெற வேண்டிய செய்திகளைச் சுட்டிச் செல்வார். பூலோகசிங்கத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட முடிவுகளையும் எடுத்துக்காட்டுவார். பிறிதொரு வகையில் கூறின் பூலோகசிங்கம் வலியுறுத்திய கருத்துக்களை மையம்கொண்ட புதிய நாவலர் சரித நூலாக அந்நூல் வெளிவந்தது எனலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

[i] பூலோகசிங்கம், பொ., 1993, ஈழம் தந்த நாவலர், காந்தளம் : சென்னை. பக். 33.

[ii] நாவலரவர்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்திற் பிரவேசிக்க உடன்பட்டிருந்த இருவரை அவ்வாறு செய்யாமல் தம் போதனைகளால் தடுத்து நிறுத்தினார். அவர்களிலே ஒருவர் மு.தில்லைநாதப்பிள்ளை; மெடிதஸ்த கலாசாலை ஆசிரியர். அவர் ஞானஸ்தானம் பெறாமையால் பார்த்த வேலையை இழந்தவர்.

[iii] பூலோகசிங்கம், பொ., மு.கு.நூ. பக். 42.

[iv] பூலோகசிங்கம், பொ., மு.கு.நூ. பக். 40.

[v] பூலோகசிங்கம், பொ., மு.கு.நூ. பக். 44, 45.

[vi] *மேற்படி நீதிமன்ற விவகாரம் தொடர்ப்பில் விரிவுக்கு இரா.வை. கனகரத்தினம் எழுதிய நாவலர் ஒரு மதிப்பீடு எனும் நூலைக் காண்க.*

[vii] பூலோகசிங்கம், பொ., மு.கு.நூ. பக். 54.

[viii] பூலோகசிங்கம், பொ., மு.கு.நூ. பக். 60.

[ix] பூலோகசிங்கம், பொ., மு.கு.நூ. பக். 59.

[x] *பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய நாவலர் உரைத்திறன், நாவலர் மரபு, நாவலர் ஆளுமையும் புலமைத்துவமும், ஆறுமுக நாவலர் வரலாறு - ஒரு புதிய பார்வையும் பதிவும், ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு - ஒரு சுருக்கம், ஆறுமுககநாவலர் வரலாறு - ஒரு மதிப்பீடு, நாவலர் சிந்தையும் செயலும் ஆகிய நூல்கள் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன.*

[xi] கனகரத்தினம்,வை., (ப.ஆ), ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலய வெளியீடு : ஏழாலை.